

కథావేదిక

మంచి కథల్ని మళ్ళీ మళ్ళీ చదువుకోవడం కోసం కథలన్నింటినీ ఒకే గుత్తిగా అందిస్తున్నాం

ఉయ్యాల బల్లపై విలాసంగా ఊగుతూ కళ్ళు మూసుకుని ఆలోచిస్తున్న ఆ మాజీ మంత్రిని చూసి ఒకప్పటి పాత నేస్తం కనకారావుకి ఆశ్చర్యం వేసింది. ఇంత ప్రశాంతంగా ఒంటరిగా అతన్ని చూసి చాలాకాలమైంది మరి.

“ఎమోయ్ నేస్తం” అనేసరికి ఉలిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచి ప్రశాంతంగా నవ్వి కూర్చోమన్నాడు.

“ఇన్నాళ్లకు నీతో మాట్లాడే వీలు చిక్కింది. మీవాళ్లంతా మతి భ్రమించి కొందరు, ఆత్మహత్యలతో కొందరు, అనారోగ్యాలతో కొందరు సతమతమవుతుంటే నువ్వు ఏమాత్రం ఆందోళన లేకుండా హాయిగా ఏదో ప్రణాళిక రూపొందించుకుంటున్నావు” అన్నాడు.

“చావాల్సిన పని నాకేంటిరా? చచ్చేంతవరకూ కావాల్సినంత సంపాదించింది ఉంది. ఇక ప్రజా

నేటి-చిత్రం

- ఎం.ఎల్.సూర్యకాంతం

సుర్లు

“స్త్రీకి పెళ్లయినట్లు మంగళసూత్రాలు, మెట్టెలు చెబుతాయి. మరి మగవాడికి పెళ్లయినట్లు ఎలాంటి కనుక్కోవడం?” ప్రశ్నించాడు సుధాకర్.

“వెరీ సింపుల్. చొక్కామీద ఇంకు చల్లి చూడు. పెళ్లయినవారైతే ‘సర్వాలేదులే బాబూ’ అంటారు. పెళ్లికానివారు ‘అరెరె... లేడీస్ కాలేజీ మీదుగా వెళ్తున్నానే. ఇప్పుడెలాగ?’ అంటూ వగ్రీ అవుతాడు” నవ్వుతూ చెప్పాడు భాస్కర్.

కాపలా

“అంటే! మీ కుక్క కనిపించకుండా పోయిందిటగా. ఇప్పుడెలా? రాత్రిపూట బాగా కాపలా కాసేది అంటే. ఏమాత్రం అలికిడి అయినా గయ్మంటూ అరచేది. మా ఇంట్లోకి కూడా వినిపించేదండీ. మరిప్పుడు కాపలా సంగతి ఏం చేద్దామనుకుంటున్నారు?” అడిగాడు బాబు అంటే వంకజాన్ని.

“మా అత్తగార్ని రమ్మని జాబు రాశాను, ఇక మాకు దిగులెందుకు?” నింపాదిగా చెప్పింది వంకజం.

నాట్యం

“నువ్వు భరతనాట్యం నేర్చుకుంటున్నావు. ఒళ్ళు అలిసేట్లు ఆడేది నువ్వు కదా. మీ ఆయనకు అభ్యంతరం ఏమిటి?”

“రాత్రి పూట నిద్ర మేలుకుని కాళ్ళు వత్తడం ఆయనకు కష్టం కదక్కా!”

-వసువులేటి సాయిలక్ష్మి (నెల్లూరు)

సేవ చేసే అవకాశం పోయిందే అన్నబాధ నాకు ఏనాడూ లేదు. ఏదైనా వ్యాపారమే... ధన సంపాదనే కదా ముఖ్యం. నువ్వు నా ఆప్తమిత్రుడవని చెప్పాను.

మా నాయకుడు ఇచ్చిన డొనేషన్ మూడోంతులు ఖర్చు పెట్టలేదురా. కూర్చుని తింటే కొండలైనా తరుగుతాయి కదా. ఆ డబ్బుతో ఏదైనా సినిమా తీస్తే ఎలా వుంటుందంటావ్?”

“ఇంకేం... మంచి ఆలోచనే వచ్చింది. త్వరలో మొదలుపెట్టేయ్.”

“అదికాదురా కనకం. నువ్వే నా సలహాదారుడివి. భారీ నటులతో తీసేంతవాడిని కాదు. చిన్న నటులతో, తక్కువ బడ్జెట్తో ఎక్కువ లాభాలో చేసి ప్లాన్ చేస్తే మంచిదని. నీకు ఈ విషయంలో తెల్సిన వివరాలన్నీ సేకరించు.”

ఆ మాటకి వకవకా నవ్వాడు కనకారావు.

“ఏంట్రా కనకం. నేను నిజంగానే అంటున్నాను” అన్నాడు చిన్నబుచ్చుకుని.

“అందుక్కాదు నా నవ్వు. భారీ నటులు, చిన్న నటులు అంటుంటేనూ. అసలు నటులతో వనేంటిరా. హీరోకి వనికొచ్చే తింగరి వెధవలు రోడ్లపై చాలామంది దొరుకుతారులేరా” అన్నాడు అదో పెద్ద సమస్య అన్నట్లు.

“ఛ...ఛ... రోడ్లమీద వాళ్ళు హీరోలా? నా చేతికి ముందే చిప్ప వస్తుంది. నీ సలహా ఏడ్చి నట్టే వుంది” అన్నాడు విసుగ్గా.

“కాదురా నా మాట నిజం. నువ్వు రాజకీయాల్లో వడి సినిమాలు చూడడంలేదేమోగానీ ఇప్పుడంతా అలాంటి హీరోలే. అవే హిట్ అవుతున్నాయి కూడా. అందుకని ప్రత్యేకించి హీరోని బుక్ చేయడంకన్నా రోడ్లపై వెతుక్కుంటే మంచిది” అన్నాడు గీతోపదేశకుడిలా.

“బొత్తిగా అలాంటివాడైతే నటన రాదుకదా” అన్నాడు సందేహంగా.

“నటన! వాడెంత పిచ్చిగా, ఏబ్రాసిలా వుంటే అంత మంచిది. సహజ నటుడంటారు. హీరో హీరోయిన్లు ఎంత స్పీడుగా నడుస్తూ, తల ఊప

ష్టంగా చెప్పినా అదొక సైలే మరీ”

“ఇక ఆవరా కనకం. నువ్వన్నట్లు నేటి సినిమాల వరిస్థితి నాకంత తెలీదు. మరి హీరోయిన్ అయినా మంచివాళ్ళని పెట్టాలి కదా”

“ఏ గల్లీలోనో నేవెదికి తీసుకువస్తానుగా. నువ్వేం కంగారుపడకు” అన్నాడు.

మాట్లాడితే మరింకేం ఉపన్యాసం వినాలో అని ఊరుకున్నాడు. అయినా సందేహాలెన్నో...

“కనకం! ఇంకా డాన్సుల్లో వెనుక పెద్ద ముతా ఉండాలికదరా. ఇంకా సహాయ నటులూ వగైరా...”

“వాళ్ళింకా ఈజీగా దొరుకుతారు. ఇప్పుడు టీవీ ప్రోగ్రామ్స్కి చాలాచోట్ల అంటే వీధుల్లో, పార్కుల్లో, కాలేజీల్లో, ఆఫీసుల్లో ఎక్కడబడితే అక్కడ వాళ్ళు వీళ్ళు అనే బేధం లేకుండా గెంతుతున్నారురా. ఇక సినిమాలో అంటే అలాంటి వాళ్ళు ఉచితంగా దొరుకుతారు. పోతే... తల్లిదండ్రీ, అత్త, మామలాంటి వాళ్ళకోసం మన ఇరుగుపొరుగువాళ్ళు, బంధువులు చాలు. వాళ్లయితే నడించే వని ఉండదు. జీవించేస్తారు నిజ జీవితాల్లోనూ. అలాంటి విలన్నూ అత్తమామలే కదా. చాలా ఈజీగా నడిస్తారు.”

“నిజమేరా కనకం! అలా చేస్తే డబ్బు కూడా ఎక్కువ ఖర్చుకాదు. లోబడ్జెట్లో సినిమా తీయవచ్చు” అన్నాడు సంబరంగా ఆ మాజీ మంత్రి. అంతలోనే ఏదో గుర్తొచ్చి ఉలిక్కిపడి గాబరాగా కనకం చేయి వట్టుకున్నాడు.

“కనకం! అసలైనది మర్చిపోయినట్టున్నాం. మంచి స్టోరీ, మాటలు, పాటలూ...”

“దీనికంత కంగారెందుకు? మా ఆవిడ కథలు రాయడం నేర్చుకుంది. నాలుగైదు కథలు పత్రికల్లోనూ వచ్చాయి. రెండు మూడు నవల్సు చదివిందింటే ఓ ప్రేమ కథ రాసేస్తుంది. మాటలు అవే. వెనకవి ముందూ, ముందువి వెనుకా పెట్టొచ్చు.

ఏ కథయినా హీరో హీరోయిన్లు ఏ కాలేజీలోనో ప్రేమించుకోవడం, ఆ తరువాత ఆ పిల్ల తండ్రి బీభత్సాలు, కుట్రలు. హీరో అన్నిటిని సహించి ఆ పిల్లని చేపట్టడం... ఎన్ని పేర్లు మార్చినా అదే ప్రేమ కథ. జనాలు చూడరన్న భయంలేదు. తింగరి హీరో అయితే కుర్రకారు మరీ వడి ఛస్తారు. వెర్రెత్తినట్లు చూస్తారు” అని మిత్రుడివైపు చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు.

శూన్యంలోకి చూస్తూ దివాలా తీసిన నిర్మాతలా మొహం పెట్టాడు.

“ఒరేయ్! అలా దిగులు పడకురా. నే చెప్పే వన్నీ నేటి సత్యాలురా. ఇంకా విను మరి. పాటల విషయానికొస్తే రీమేక్ సినిమాల్లాగే రీమిక్సింగ్

గలిగితే అంత మంచిది. స్టెప్పు వగైరా సెంటి మెంటు లేవులే. మొహం వికారంగా ఉన్న లాంగ్షాట్లో వీళ్ల గెంతలద్వారా కవర్ చేయవచ్చు. ఇక డైలాగులు కూడా ఎంత అస్ప

పాటలోచ్చాయి. ఒక పాత పాటలో కొన్ని కొత్త పదాలు కలిపేస్తే పాటవుతుంది. మెదడు అదర గొట్టే మ్యూజిక్ ఉంటే ఆ పాటలు హిట్టే. మా అమ్మాయి నేనొక ఆల్బంకి పాడతా అంటూ... అలాంటివి సొంతంగా పాడుకుంటోంది. అవి ఉప యోగించుకోవచ్చు.

ఈ రోజుల్లో సినిమాకు పాటకు సంబంధమే ఉండదు కదా. పిచ్చి గెంతులతో ఎగిరితే చాలు” అన్నాడు కనకం.

“సర్లేరా కనకం. నీ ఆలోచనలు బాగానే వున్నాయి. ఏర్పాట్లన్నీ చూడు.”

“మనం సాయంత్రం అలా తిరిగొద్దాం. హీరో హీరోయిన్లు దొరకవచ్చు” అని సలహా ఇచ్చాడు.

కోవెల మెట్లపై కూర్చుని కొలనులోకి రాళ్లేస్తూ, చప్పట్లు కొడుతూ నవ్వుకుంటున్న ఓ పద్దెనిమిదేళ్ల చింపిరి జాట్టు పిల్లని తడేకంగా చూస్తున్నాడు కనకం.

వక్కనే వున్న మాజీ మంత్రి ఆ పిల్లవైపు కంప రంగా చూస్తూ-

“ఒరే కనకం! నీకిదేం పోయే కాలంరా. ఆ మతిమాలిన బిచ్చగత్తెనలా తినేసేలా చూస్తున్నావు” అన్నాడు చిరాగ్గా.

“చూడూ! నువ్వు కూడా బాగా చూడు. ఆ పిల్లే మన హీరోయిన్.”

దబ్బున పడబోయి తమాయించుకుని “నీకే మైనా మతి భ్రమించిందా? దాని దగ్గర అసలు కండ ఉందా? కళ ఉందా? పైగా ఏదో భాషలో మాట్లాడుకుంటోంది. అది హీరోయినా?” గొంగళి వురుగును చూసిన ఫీలింగ్తో మొహం పెట్టాడు.

“నీకదే తెల్పుమరి. ఒరిజినల్ బ్యూటీరా. ఆ చింపిరిజాట్టు ఇప్పటి లేటిస్టు హాయిర్స్టైల్. విగ్ అక్కర్లేదు. ఒక నెల మంచి తిండి పెడితే కండా వస్తుంది, కళా వస్తుంది. భాష మనది కాదంటావా... అదొక సమస్య. డబ్బింగ్ ఉండనే వుంది.

నేటి మన హీరోయిన్లకు ఎంతమందికి తెలుగు వచ్చుంటావ్? అయినా ఉత్తమ తెలుగు నటీమణి అవార్డులు వస్తున్నాయి.”

“బొత్తిగా గడకర్రలా ఉందిరా కనకం” అన్నాడు ఏడుపుగొంతుతో.

“అది సమస్య! నీవన్నీ బేజారు ఆలోచనలే. స్పాంజ్ బ్రా వాడవచ్చు. స్పాంజ్ పిరుదులు పెట్టవచ్చు. ఇవన్నీ అతికించి మేకప్ చేస్తే చాలా బావుంటుంది. అలా వికారంగా మొహం పెట్టకు.

నా మాటలు వింటే బాగుపడతావు. ఇక తెన్నులకు కూడా ఏ డిజైనరూ అక్కర్లేదు. రంగురంగుల బట్టలు అది చుట్టుకుంది చూసావా... ఎగుడూ దిగుడూ... అతుకుల బొంతలా.. అది పెద్ద మోడ్రన్ డ్రెస్. కాస్త మార్పులు చేర్పులతో అలా కుట్టించేయవచ్చు. ఇంకా మనకాలం నాటి రంగు వెలసిన పాత ఫాంటులన్నీ మోకాళ్ల క్రింద నుంచి చీరేస్తే చాలు... నువ్వలా చేప్తలుడిగి నుంచుండిపోకురా నేస్తం. పద పద హీరోని కూడా వెతుకుదాం” అని ముందుకు లాక్కుపోయాడు.

వంటెన పై నుండి నదిలో దూకబోయి మరలా మనసొప్పక కమ్మి పట్టుకుని “రక్షించండి” అంటూ వేలాడుతున్న ఆ కుర్రాడిని గమనించి ఇద్దరూ కలసి పైకి లాగారు.

ఇంటర్లో మార్కులు తక్కువగా వచ్చాయని అమ్మానాన్న తిడితే పారిపోయి మూడురోజులుగా తిరుగుతూ చచ్చిపోదామని దూకబోయాడు. అదీ వాడి కథ.

మాసిన గడ్డం, చింపిరి జాట్టు, నలిగిన బట్టలు... బికారిలా వున్న వాడిని చూసి-

“ఒరే కనకం! నువ్వు చెప్పిన హీరో లక్షణాలు వీడిలో కనబడుతున్నాయిరా. గమనించావా?” అన్నాడు.

“నీ బుర్ర ఇప్పటికీ లైన్లో పడిందిరా. ఇక నీ పిక్కర్... కాదు కాదు లైఫ్ సక్సెస్” అంటుంటే ఆ కుర్రాడు వాళ్లం మాట్లాడుకుంటున్నారో అర్థం కాక అయోమయంగా చూసాడు.

“పదరా హీరో” అని వెనుదిరిగిరిద్దరూ.

దార్లో హీరోయిన్ని కూడా కలుపుకుని ఇంటి ముఖం పట్టారు.

మూడునెలల్లో సినిమా పూర్తి కావడం, విడుదల అవడం జరిగిపోయింది. ఎవరి నోట విన్నా ఆ పాటలే, ఆ సైప్పులే. మాజీగారి సినిమా సూపర్ హిట్.

సినిమా పేరు కూడా హిట్టే ‘తింగ రోడూ...నేనూ...’

కనకారావు అండ్ నేస్తం మరో కొత్త సినిమా నిర్మాణం కోసం ప్లాన్ చేసుకుంటున్నారు అప్పుడే.

★

మాంస పంథా

ఎప్పుడూ ఒకేలా ఉంటే ఏం బావుంటుంది. హాయిలోలికించే రంభ తన పంథాని మార్చేసుకుంది. ఫ్రీజ్ షోల కోసం దుబాయ్ వెళ్ళిన చ్చిన రంభ అక్కడే తన అందాలకి మెరుగులు దిద్దుకుంది. చెన్నైలో ఆస్తులున్నా ఇకనుంచి తాను ముంబయ్లో సెటిల్వ్వాలని కోరుకుంటున్నానని తన సన్నిహితుల వద్ద వ్యాఖ్యానించి నట్టు భోగట్టా. ఎందుకంటే దక్షిణాదిలో పోగొట్టుకున్న ఇమేజ్ని ఉత్తరాదిన సాందాలని భావిస్తున్నట్టుంది. రంభ లెక్కలు ఎంతవరకూ కరెక్ట్ అవుతాయో చూద్దాం.

రెండురోజుల్లుండ
న మతిస్తున్నా వారి
దక్కగావుంటు
న్నా యే..?

దుసరా మామూల దుస
రోజులు కదం దీ -
అందుకత !!

